

6
R H E T O R I C E S
E L E M E N T A,
Q U Æ S T I O N I B U S,
E T
R E S P O N S I O N I B U S
E X P L I C A T A:

Quæ ità formantur, ut *Questionibus* prorsus omiſſis, vel neglectis, *Responsiones* solummodò integram *Rhetorices* Institutionem Tyronibus exhibeant.

Per GUIL. DUGARD.
In Uſum Scholæ *Mercatorum-Sciſſorum*.

Editio Sexto-decima.

Danda opera eſt, ut poſt hæc initia, ad incrementa quoque veniatur. Cypr. lib. 1. Epist. 5.

L O N D I N I;

Excudebat *A. W.* pro *W. Innes, J. Clarke, J. Hodges, A. Wilde, & J. Taylor, 1741.*

5293.214.7*

1861, June 22.

Gift of

Prof. James R. Lowell,
of Cambridge.
(Class of 1838.)

DIGNISSIMIS,
SPECTATISSIMIS

Ornatissimisque Viris,

MAGISTRO,

Guardianis, & Assistentibus

Amplissimæ Societatis

MERCATORUM-SCISSORUM,

Benignissimis

Literarum Patronis,

Hunc *Rhetorices* Libellulum,
qualem qualem, in Juventutis gra-
tiam concinnatum,

In perpetuum Observantiæ *μνημόσυνον*
D. D. D.

Societatis Vestræ

Cultor Humillimus,

GUIL. DUGARD.

TYRONI RHETORICES STUDIOSO.

TE monitum velim, nobis in animo non fuisse, omnia, quæ de *RHETORICES* Arte tradi solent (studio enim multa omittimus) præcepta persequi : Sed præcipua & maximi usus Elementa, quæ Tyronibus sufficere arbitramur, in Compendium solummodò redigere, & ad juniorum captum per
* *Ἐρωτήματα* adeo planè & dilucidè accommodare, ut & ipsi * *Quæstiunculas.*
Socios mutuis Interrogationibus utiliter exercere valeant, & minus fatigent Præceptorem Crescente ætate & judicio majorum gentium Rhetorices, qui hæc omnia accuratius tractant, adire licebit : his interea temporis, qualia qualia sunt, Tyronibus fortasse, quibus solum inserviunt, non ingrata, si libet, utere.

Istud porro animadvertendum. est ;
 Quæstiunculas hæc, maximam partem, ad
Caroli Butleri (τὴ μαχαρίῃ) Rhetoricen
 (quæ vulgò in Scholis teritur) formari,
 adco ut nihil ferè in his *καινοπρεπῆς* oc-
 currat, quod vel in eo non inveniri, vel ad
 eum non commodè referri posse videatur.
 Me ab aliis equidem nonnulla, ab illo verò
 omnia sumpsisse non diffiteor : *Ingenui* e-
 nim *pudoris* est (ut cum *Plinio* loquar) *fa-*
teri per quos perfecit. *Butlerus* *Talæum*
 quam plurimis emendavit : Istiusmodi
 Quæstiunculæ (nisi meum me fallat augu-
 rium) *Butlerum* ipsum & faciliorem, &
 teneræ ætatis ingenio longè accomoda-
 tiorem reddent. Vix enim sine cortice sup-
 posito natabunt pueri, quorum captui se
 submittere juventutis formatores necesse
 est. His igitur delibatis, *Butlerum* ipsum,
 si quâ de re hæsitaveris, consule.

Rhetorices Elementa.

CAP. I.

Quæst. 1. *Quid est Rhetorica?***R**HETORICA est ars ornate dicendi,2. *Quot sunt partes Rhetorices?*Partes Rhetorices duæ sunt: { Elocutio, &
Pronuntiatio. v. c. 20.3. *Quid est Elocutio?*

ELOCUTIO est interna exornatio Orationis.

Quare dicitur *Interna*?*Dicitur Interna ad differentiam Pronuntiationis,
quæ est externa exornatio Orationis.*4. *Quotuplex est Elocutio?*Elocutio duplex est: { Tropus,
aut
Figura. Vid. Quæst. 46.5. *Quid est Tropus?*

TROPUS est Elocutio, quæ vox à nativâ significatione in aliam immutatur.

6. *Quot in Tropo sunt consideranda?*In Tropo duo sunt consideranda: { 1. Affectiones
&
2. Genera.7. *Quot sunt Tropi Affectiones?*Affectiones Tropi sunt quatuor: { Catachresis,
Hyperbole,
Metalepsis,
Allegoria.8. *Quid est Catachresis?*CATACHRESIS est durior & injucundior verbi immutatio, cum scilicet nomen aliquod pro alio ponitur, in cujus locum non deductum esse, sed irruisse; non precario, sed vi venisse videatur: ut, *Virg. Eclog. 7.*

Vir gregis ipse caper deerraverat — i. e. *Dux gregis. Capitis nives, i. e. cani capilli.*

9. *Quid est Hyperbole?*

HYPERBOLE est mentiens superjectio sive audacior Tropi superlatio, quæ augendo vel minuendo superat fidem.

N. B. *Mentitur Hyperbole, sed non mendacio fallit.*

10. *Quotuplex est Hyperbole?*

Hyperbole duplex est : $\left\{ \begin{array}{l} \text{Auxesis,} \\ \text{aut} \\ \text{Meiosis.} \end{array} \right.$

11. *Quid est Auxesis?*

AUXESIS est, cum augendi aliquid & amplificandi gratia, verbum gravius, proprii loco, substitui-
mus : ut, cum *liberalem, magnificum; severum, sævum; improbum, sacrilegum* dicimus.

12. *Quid est Meiosis?*

MEIOSIS [ceu Tapeinosis] est, cum minuendi & extenuandi causâ, leviores utimur vocabulo, quam res postulat : ut, cum *adulatorem, blandum & affabilem; prodigum aut audacem, liberalem aut fortem* nuncupamus.

13. *Quid est Metalepsis?*

METALEPSIS est Tropi in uno verbo multiplicatio ; quando nempe ex improprio significatur primo improprium ; tum ex improprio illo forte aliud improprium ; atque ita deinceps, donec ad proprium veniatur, intercedente medio gradu transitum præbente : ut, *Virg. Ecl. 1.*

Post aliquot mea regna videns, mirabor aristas.

Hic per *aristas, spicas* ; [per Synecdoche Membri ;] per *spicas, segetes*, [per Synecdoche item Membri ;] per *segetes, æstates* [per Metonymiam Subjecti pro Adjuncto :] per *æstates, annos*, [per Synecdochen Membri,] intelligimus.

14. *Quid est Allegoria?*

ALLEGORIA est Tropi continuatio ; ubi nimirum ejusdem generis Tropi plures conjunguntur : ut,
Ter.

Rhetorices Elementa.

3

Ter. Sine Cerere & Libero friget Venus ; i. e. sine pane & vino friget amor.

15. Quid tenendum est in Allegoria ?

In Allegoria tenendum est illud, ut quo ex genere rerum cœperis, eodem definas : secus inconsequentia scœdissima fuerit.

C A P. II.

16. Quot sunt Tropi Genera ?

TROPI Genera sunt quatuor. } Metonymia,
Ironia,
Metaphora, &
Synecdoche.

17. Quid est Metonymia ?

METONYMIA est Tropus Causæ ad Effectum, Subjecti ad Adjunctum ; vel contra, i. e. Effecti ad Causam, vel Adjuncti ad Subjectum.

18. Quid est Causa ?

Causa est, cujus vi res est.

19. Quotuplex est Causa ?

Causa est quadruplex, } 1. Efficiens, à quâ
2. Materia, ex quâ
3. Forma, per quam
4. Finis, propter quam } res est.

Quarum duæ tantum priores hic locum habent.

20. Metonymia Causæ quotuplex est ?

Metonymia Causæ duplex est } Efficientis,
aut
Materiæ.

21. Quid est Metonymia Efficientis ?

METONYMIA EFFICIENTIS est, cum Inventor & Author pro ipsis effectis rebus usurpantur : ut, Mars pro prælio ; Vulcanus pro igne ; Neptunus pro mari ; Ceres pro pane ; Bacchus pro vino ; Venus pro amore : Livius pro historiâ à Livio conscripta ; Virgilius pro Poemate, à Virgilio composito, &c. ut, Ter.

Sine Cerere & Libero friget Venus, i. e. sine pane & vino friget amor. Legō

Rhetorices Elementa.

Lego Virgilium, i. e. Virgilii opus.

Sic etiam ponitur Instrumentum pro re effectâ :
ut, *Lingua* pro sermone ; *Manus* pro scripturâ ;
Gladius pro cœde ; *Arma* pro bello.

22. Quid est *Mentonymia Materiæ* ?

MENTONYMIA MATERIÆ est, cum nomen Materiæ pro Effecto ponitur ; ut, *Æs*, argentum, aurum, pro æreis, argenteis, vel aureis nummis ; *Ferrum* pro gladio ; *Pinus*, *abies* pro navi. Hor. ep. 2. lib. 2.

*Non domus & fundus, non æris acervus & auri
Ægroto domini deduxit corpore febres.*

C A P. III.

23. Quid est *Mentonymia Effecti* ?

METONYMIA EFFECTI est, cum ex Effectis Efficiens significatur, ut, *Victoria* naturâ insolens & superba est ; i. e. insolentes & superbos reddit. *Mors* pallida, quæ pallidos reddit.

N. B. Effectum est, quod a causâ efficiente pendet.
Sic ponitur *scelus* pro *sceleribus*, *scelerum* machinator.
Opus pro *Autore*.

*Quas meruit pœnas jam dedit illud Opus ;
i. e. Ovidius, illius Operis Autor.*

C A P. IV.

24. Quid est *Mentonymia Subjecti* ?

METONYMIA SUBJECTI est, cum nomen proprium rei subjectæ ad significandam rem adjunctam traducitur.

N. B. Subjectum dicitur illud, cui aliquid quocunque modo aut inest, aut adhæret.

25. Quot modis fit *Metonymia Subjecti* ?

METONYMIA SUBJECTI fit novem modis ; cum scilicet ponitur,

1. Subjectum pro *Accidente* inhærente : ut,
Non tu plus cernis, sed plus temerarius audes,

Nec

Rhetorices Elementa.

Nec tibi plus cordis, sed minus oris inest.

Ubi Cor pro prudentia, quæ sedem habet in corde, (unde prudentes cordati dicuntur :) os pro pudore, qui se ore, i. e. vultu prodit.

2. Continens pro re contentâ. Sic poculum pro potu ; Crumena pro nummis, &c.

3. Locus pro incolis : ut urbs pro civibus.

Invadunt urbem somno vinoque sepultam.

4. Locus pro rebus in loco gestis : ut, Cic. de Orat. *Age vero, ne semper forum, subsellia, nostra, curiamque mediteris ;* id est, actiones Rhetoricas in Foro, &c.

Sic per Academiam, Lycæum, Tusculanum [suburbanum illud Gymnasium] intelligimus Doctrinam celebratam in Academia à Platone, in Lycæo ab Aristotele, in Tusculano à Cicerone.

5. Possessor pro re possessa : ut,

— Jam proximus ardet

Ucalegon — i. e. Ucalegonis domus.

Apud me, i. e. Domi meæ.

6. Dux pro exercitu : ut, Annibal victus, i. e. Annibalis exercitus.

7 Patronus vel Advocatus, pro Cliente : ut, Cic. pro Cæcin. *Restituisse te dixit ? Nego me edicto Prætoris restitutum esse.*

8. Res, quæ in tempore fit, pro ipso tempore : ut, *Messis pro æstate.* Vir. Ecl. 5.

Ante focum, si frigus erit ; si messis, in umbra.

9. Nomen rei signata pro signo : ut, Virg. Ecl. 3.

Orpheaque in medio posuit, sylvasq; sequentes.

i. e. Cælatos Orpheos, & sylvarum imagines.

C A P. V.

26. *Quid est Metonymia Adjuncti ?*

METONYMIA ADJUNCTI est, cum ex adjunctis res subjectæ significantur.

N. B. Adjunctum dicitur, quicquid alteri rei quocunque modo adhæret, aut cui aliquid quocunque modo subjicitur.

Quot

Rhetorices Elementa.

27. Quot modis fit ?

1. Cum nomina Virtutum ipsarum pro bonis viris, & Vitiorum pro malis, & multarum aliarum rerum pro personis, quibus adjunctæ sunt, usurpantur, ut, *Ex hac parte pudor pugnat, illinc petulantia*. Ubi pudor pro pudicis, petulantia pro petulantibus ponitur, &c. Horat.

Virtutem præsentem odimus — id est, viros bonos.

2. Res contenta pro continente: ut *Virg. Æn. 1. — Vina coronat, i. e. pateram vina continentem*.

3. Adjunctum temporis pro subjectis: ut, *Æn. 1.*

Aspera tum positis mitescent secula bellis, i. e. homines, qui istis seculis vixerint. Temeritas est florentis ætatis, Prudentia senectutis; i. e. juvenum & senum.

4. Signum pro re significata: ut, *Sceptrum pro Regno; Fasces pro Magistratu; Toga pro pace; Arma pro bello, &c.*

5. Res locata pro loco: ut, *Te quæsiimus omnibus libellis, i. e. bibliothecis. Ludus pro Circo.*

6. Antecedens pro Consequente: ut, *discumbere pro cœnare; audire vel auscultare pro obtemperare; fuimus Troes, pro non amplius sumus; vixit, i. e. mortuus est.*

7. Consequens pro Antecedente: ut, *sepultus est, pro mortuus est; Evigilavit, pro dormitat.*

8. Connexum vel concomitans unum pro altero: ut, *pedes tegere, pro alvum levare; Annibal ibi moratur, pro exercitus Annibalis.*

C A P. VI.

28. *Quid est Ironia?*

IRONIA est Tropus ab Opposito ad Oppositum.

29. *Quomodo percipitur Ironia?*

Percipitur Ironia tribus modis: vel (1) *Pronunciatione*; vel (2) *Persona*; vel (3) *Rei natura*; nam siqua earum dissentitâ verbis, apparet mentem etiam iisdem dissentire.

30. *Quotuplicia sunt Opposita?*

Opposita sunt duplicia: $\left\{ \begin{array}{l} \text{Disparata, \&} \\ \text{Contraria.} \end{array} \right.$

31. *Disparata quænam sunt?*

Disparata sunt res quælibet naturæ diversæ: ut, *Homo, lapis, liber, canis, &c.* ideòque unum multis pariter opponitur.

32. *Contraria quænam sunt?*

Contraria sunt res sibi invicem naturâ repugnantes: ut, *Lux & tenebræ; calor & frigus*: ideoq; unum uni pariter opponitur.

33. *Quid est Ironia à Disparato?*

IRONIA à DISPARATO, est quando de personâ aliâ quidpiam dicitur, de aliâ intelligitur; si-
ve affirmatum de utrâque, si-ve negatum de altera.

Affirmatum de utrâque: ut, *Ecl. 3.*

Tum credo, cum me arbuscum videre Miconis,

Atque mala vites incidere falce novellas.

Ubi per me intelligit Damocetam, seipsum nominans Menalcas.

Negatum de alterâ: ut, *Ovid. Metam. 13.*

Nec in his quisquam damnatus & exul.

Ubi Ulysses Ajacem taxans, negat quenquam sui generis damnatum & exulem fuisse: sed illud tacitè Ajaci exprobrat, cujus pater Telamon & patruus Peleus, quod Phocam tertium fratrem trucidassent, exulabant.

34. *Quia*

33. *Quid est Ironia a Contrario ?*

IRONIA à CONTRARIO est, quando ex contrario contrarium significatur : ut, Ter. *O Salve, bone vir, curasti probe : i. e. pessime, curasti negliger.*

34. *Quid est Paraleipsis ?*

PARALEIPSIS est Ironiæ species, quâ affirmamus nos ea præterire, quæ tamen maxime dicimus ; Ejus Formulæ sunt : *Prætereo, mitto, taceo, sileo, relinquo, omitto, missa facio, prætermitto, relinquam, concedam, &c.* ut, Cic. *Mitto illam primam libidinis injuriam : mitto nefarias generi nuptias : mitto cupiditate matris expulsam matrimonio filiam.*

Hic simulatè quædam dicuntur prætermitti quæ tamen diserte memorantur.

35. *Quid est Apophasis ?*

APOPHASIS est Ironiæ species, quâ negamus nos dicere aut facere quod maxime dicimus aut facimus : ut, Cic. Ver. 1. *Nec ea dico, quæ si dicam, tamen infirmare non possis.*

C A P. VII.

36. *Quid est Metaphora ?*

METAPHORA est Tropus a simili ad simile.

Nihil est autem in rerum naturâ, unde simile duci non potest, indidemque ideo & Metaphora : ut, *Princeps, caput Reipublicæ.*

37. *Quæ sunt Classés illarum rerum a quibus ducitur Metaphora ?*

I. A rebus sacris & divinis ; ut, *Homo homini Deus.*

II. Cœlestibus : ut, *Virgilius Poëtarum Sol.*

III. Ab Elementis : ut, *Invidia flamma, Elusquentia flumen.*

IV. A

Octo præcipuè sunt Classés
illarum rerum à quibus du-
citur Metaphora :

- IV. A Meteoris : ut, *Fulmen Orationis.*
- V. A Mineralibus : ut, *Aurea secula, Fer-
reum pectus.*
- VI. A Vegetalibus : ut, *Flos Nobilitatis.*
- VII. Ab Animalibus : ut, *Angliæ Insularum
ocellus. Latrant Oratores, non loquuntur.*
- VIII. A rebus Artificialibus : ut, *Appion
Cymbalum mundi, sic dictus ob garruli-
tatem. Sic dicimus ; Limare scriptum,
Expolire Orationem, Amicitiam diffuere,
&c.*

C A P. VIII.

38. *Quid est Synecdoche ?*

SYNECDOCHE est Tropus Partis ad To-
tum ; contrà, *i. e.* Totius ad partem.

39. *Quotuplex est Pars ?*

Pars duplex est : $\left\{ \begin{array}{l} \text{Membrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Species.} \end{array} \right.$

40. *Quid est Synecdoche Membri ?*

SYNECDOCHE MEMBRI est, quando
ex Membro Integrum significatur : ut, *tectum*
pro *domo* ; *Ridiculum caput* pro *faceto & lepido*
homine ; *Muora* pro *gladio* ; *Dux* pro *exercitus* ;
Anima pro *homine*. Sic numerus Singularis pro
Plurali ponitur : ut,

† *Hostis habet muros, ruit alto à culmine Troja.*
[pro † *Hostes*] Romanus cedendo vincit.

N. B. Numerus Singularis est pars seu membrum
Pluralis, non Species : præsertim cum ex Unitatibus,
tanquam ex particulis, multitudo omnis
constituitur.

41. *Quid est Synecdoche Speciei ?*

SYNECDOCHE SPECIEI est, quando ex Specie
significatur Genus : ut, cum ponitur *Aristides* pro
Iusto ; *Cræsus* pro *Divite*, *Mæcenas* pro *Patrone*. Sic
infinitum

infinitum numerum dicimus pro magno : ut, † Sex-
centa licet ejusmodi proferre.

[† Sexcenta] Species numeri magni pro numero
magno in genere.

C A P. IX.

42. *Quid est Synechdoche Totius ?*

SYNECDOCHE TOTIUS est, quando ex Toto
Pars significatur

43. *Quotuplex est Totum ?*

Totum est duplex : $\left\{ \begin{array}{l} \text{Integrum,} \\ \text{vel} \\ \text{Genus.} \end{array} \right.$

44. *Quid est Synechdoche Integri ?*

SYNECDOCHE INTEGRI est, quando ex Inte-
gro significatur Membrum : ut,
Pabula gustassent Trojæ, Xanthumq ; bibissent ; i. e.
partem pabuli, partem Xanthi fluvii.

Sic Numerus Pluralis pro Singulari : ut Nos popu-
lo imposuimus, & Oratores visi sumus.

Ubi de se tantum loquitur Orator.

45. *Quid est Synechdoche Generis ?*

SYNECDOCHE GENERIS est, quando ex Gene-
re significatur Species : ut Homo pro Catilina ;
Virtus pro Fortitudine ; Poeta pro Homero, aut
Virgilio ; Orator pro Demosthene, aut Tullio.

Sic, cum vixisse & fuisse dicimus, quæ jam mortua
esse, & non existere intelligimus ; ————

Fuimus Troes, fuit Ilium & ingens

Gloria Teucrorum. ————

Hactenus de Tropis. Vid. supr. Quæst. 5.

C A P. X.

46. *Quid est Figura ?*

FIGURA est Elocutio, quæ Orationis habitus
a recta & simplici consuetudine mutatur.

47. *Quo-*

47. *Quotuplex est Figura.*

Figura duplex est : { Dictionis, vel
Sententiae. *Vid. Quest 75.*

48. *Quid est Figura Dictionis ?*

FIGURA DITIONIS est, quæ Oratio figuratur
dictionibus aptè & jucundè inter sese resonantibus.

49. *Quotuplex est Figura Dictionis ?*

Figura Dictionis duplex { Dimensione, vel
est, vel in sonorum { Repetitione. *Vid. Qu. 65.*

50. *Quid est Figura in Dimensione ?*

FIGURA in DIMENSIONE est suavis ille sonorum
in oratione Numerus,

51. *Quotuplex est Numerus. ?*

Numerus duplex est : { Poeticus, vel
Oratorius. *Vid. Qu. 62.*

52. *Quid est Numerus Poeticus ?*

NUMERUS POETICUS est, qui perpetuis certo-
rum spatiorum legibus astringitur.

53. *Quotuplex est Numerus Poeticus ?*

Numerus Poeticus duplex est : { Rhythmus, aut
Metrum.

54. *Quid est Rhythmus ?*

RHYTHMUS est Numerus Poeticus certum syllaba-
rum numerum; nullâ habitâ quantitatis ratione,
continens.

Plerumque autem Epistrophen soni conjunctam ha-
bet : ut in illo divini Vatis Poemate.

Dare to be true ; nothing can need a Lye :

A Fault that needs it most, grows two thereby

55. *Quid est Metrum ?*

METRUM est numerus Poeticus certis pedibus
constans, quorum ultimus ultimum habet iudicien-
tem.

N. B. Hujus numeri gratiâ *Metaplasms* (i. e. trans-
formatio quædam dictionis) permittitur, quando
scil. aliquid in ea deficit, redundat, vel immuta-
tur.

56. Quot sunt Metaplasmi Species?

Metaplasmi quatuor sunt Species.	I. In Elidendo, 2.	Synalcepha, Eclipsis.	Quæ omnia nota sunt ex Grammatica.
	II. In addendo & auferendo, 6.	Prosthesis, Aphæresis, Epenthesis, Syncope, Paragoge, Apocope.	
	III. In Distrahendo & contrahendo, 2.	Diæresis, Synæresis.	
	IV. In Immutando, 5.	Tmesis, Metathesis, Antithesis, Diastole, Systole.	

57. Quid est Tmesis?

TMESIS est, quæ compositæ vocis partes, alterius vocis interpositione, dissecat; ut Hor. est quidam prodire tenuis, si non datur ultra, i. e. licet quadantenus prodire.

58. Quid est Metathesis?

METATHESIS est, quæ literam eandem transponit: ut, *pistris* pro *pistis*, *Timbre* pro *Timber*.
Virg. Æn. 3. de Syllâ.

*Prima hominis facies, & pulchro pectore virgo
Pube tenuis; postrema immani corpori pistris.
Nam tibi, Tymbre, caput Evandrius abstulit ensis.*

Æneid. 10.

59. Quid est Antithesis?

ANTITHESIS est, quæ literam unam pro alia ponit: ut *Olli* pro *illi*, *vertunt* pro *vertunt*, *optumè* pro *optimè*.

60. Quid est Diastole?

DIASTOLE est, quæ brevem syllabam producit: ut,

Molle meum levibus cor est violabile telis, Ovid.

Cum

Cum muliere marem sociali fœdere jungens. Maur.
Ubi syllabæ, natura brevis in cor & muliere, per
Diasolen producantur.

61. Quid est Systole?

SYSTOLE est quæ longam Syllabam corripit ; ut,
tulerunt, palus?

Matri longa decem tulerunt fastidia menses. Virg

Regis opus sterilisque diu palus, aptaque remis.

Horat. pro tulerunt, palus.

Quæ ad numeri Poetici, sive carminis rationem
pertinent, à Gramaticis petenda sunt, quamvis
in Rhetoricâ tradi debent.

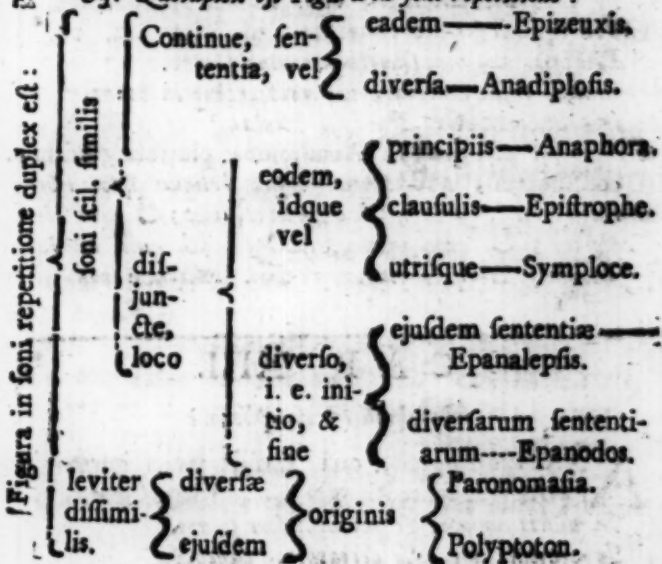
C A P. XI.

62. Quid est Numerus Oratorius.

NUMERUS ORATORIUS est, qui ex pedibus
quidem constat, sed incertis & liberis.

Hactenus de Figurâ in soni dimensione.

63. Quotuplex est Figura in soni repetitione?

C A P. XII.

64. Quid est Epizeuxis?

EPIZEUXIS est, quando sonus similis continuè in eadem sententiâ iteratur.

65. Quotuplex est.

Duplex est; vel in $\left\{ \begin{array}{l} \text{parte vocis} \\ \text{voce integra} \end{array} \right. \left\{ \begin{array}{l} \text{principii,} \\ \text{finis.} \end{array} \right.$

Principii: ut, Ovid. Met. 1

*O Utinam possem populos reparare paternis
Artibus, atque animos formata infundere terræ!*

Finis; ut, Arusp. resp.

*Titus Annius ad illam pestem comprimendam, extin-
guendam, funditis delendam natus esse videtur.*

In voce integrâ: ut Virg. Ecl. 6.

*Ipsa sonant arbusa, Deus, Deus ille, Menalca.
Si, nisi quæ facie poterit te digna videri.*

Nulla futura tua est, nulla futura tua est.

66. Quid est Anadiplosis?

ANADIPLOSIS est, quando sonus similis continuè in diversis sententiis, i. e. in fine præcedentis, & Principio sequentis repetitur: ut, Virg. Ecl. 10.*Pierides, vos hæc facietis maxima Gallo.**Gallo, cujus amor tantum mihi crescit in horas.*

67. Quid est Climax?

CLIMAX est, quando Anadiplosis pluribus gradibus continuatur; ad Heren. *Quæ reliqua spes liber-
tatis manet, si illis, & quod libet, licet; & quod licet,
possunt; & quod possunt, audent; & quod audent,
faciunt; & quod faciunt, vobis molestum non est?*

C A P. XIII.

68. Quid est Anaphora?

ANAPHORA est, quâ similis sonus iteratur in principiis sententiarum: ut, Virg. Georg. 5.*Te, dulcis conjux, Te soluin littore secum,
Te veniente die, Te decedente, canebat.*

69 Quid

69. Quid est Epistrophe?

EPISTROPHE est, quæ similis sonus in clausulis iteratur: ut, pro Pomp. *Ut ejus voluntatibus non solum cives assenserint, socii obtemperarint, hostes obdierint, sed etiam venti tempestatesque obsecundarint.*

70. Quid est Symploce?

SYMPLOCE est, quæ similis sonum in principiis & clausulis iteratur: ut, Agr. 1. *Quis legem tulit? Rullus. Quis majorem populi partem suffragiis prævaravit? Rullus. Quis Committis præfuit? Rullus.*

C A P. XIV.

71. Quid est Epanalepsis?

E PANALEPSIS est, qua similis sonus in principio & clausula ejusdem sententiæ repetitur: ut, Æneid. 1.

Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.

72. Quid est Epanodos?

EPANODOS est, qua similis sonus in principio & clausula diversarum sententiarum, sed intercedente Anadiplosi iteratur: ut Virgil. Eclog. 8,

Crudelis Mater Magis, an Puer improbus ille?

Improbis ille Puer, crudelis tu quoque Mater.

Whether the worst, the Child accurst, or else the cruel Mother?

The Mother worst, the Child accurst, as bad th' one as th' other.

C A P. XV.

73. Quid est Paronomasia?

P ARONOMASIA est, cum dictio, literæ aut syllabæ alicujus commutatione, significatione quoque commutatur: ut, Cat. 1. *Non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur.*

74. Quid est Polypoton?

POLYPTOTON est, cum ejusdem originis variis casibus voces inter se consonant : ut,
Mors mortis morti mortem nisi morte dedisset,
Aeterna vita janua clausa feret.

C A P. XVI.

75. *Quid est Figura Sententiæ.*

FIGURA SENTENTIÆ est Figura, quæ totam Sententiam aliquo animi motu afficit.

76. *Quotuplex est ?*

Duplex est, in	{	Logismo.	{	1. Ecphonesis.	{	Antecedentis correctio	{	Epanorthosis.
				2. Revocatio Sui-ipsius, quæ vel				
				3. Apostrophe.	{	Consequentis reticentia	{	Aposiopesis.
				4. Prosopopœia.				

Dialogismo. *Vide Quest. 92.*

77. *Quid est Logismus ?*

Logismus est, quando sine collocutione sententia figuratur.

78. *Quotuplex est ?*

Quadruplex est : *Ecphonesis, & Sui-ipsius Revocatio, Apostrophe, & Prosopopœia.*

ECPHONESIS est Figura in Logismo per Adverbium Exclamandi expressum vel intellectum.

N. B. Ista Figura magnum prorsus est animi commovendi instrumentum, & quidem affectuum variorum.

79. *Quot modis fieri solet Exclamatio ?*

1. Admirationis : ut, *Quæ mentiam admirabilem!*
2. Desperationis : ut, *Quæ frustra mei suscepti labores.*
3. Optationis : ut, *O utinam tunc, cum Lacedæmonia*

Fieri solet per modum

Fieri solet per modum

mona classe petisset, Obrutus insanis efficitur adulter aquis!

4. Indignationis: ut, O scelus! O pestes! O labe!

5. Irrisionis; ut, O stultos Camillos, Curios, Fabricios, Calatinos, Scipiones, Marcellos, Maximos! O amentem Paulum! rusticum Marium!

6. Obtestationis: Proh Deum atque hominum fidem.

7. Gaudii: O populares! equis me hodie fortunatio?

8. Commiserationis & doloris, ubi usurpantur ab, heu, eheu: ut, Cic. Offic. 1. O domus antiqua! heu, quam dispari Domino, dominaris!

9. Invocationis vel compellationis: ut, Dii maris & cæli! Dignissime vir! Amplissime præsul!

10. Deprecationis: ut, Æn. 1.

Dii tibi (si qua pios respectant numina, siquid Usquam iustitiæ est, & mens sibi conscia recti) Præmia digna ferant!

11. Imprecationis: ut, Æn. 2.

At tibi pro scelere (exclamat pro talibus ausis) Dii (si qua est cælo pietas, quæ talia curet) Persolvant grates dignas!

80. Quid est Epiphonema?

EPIPHONEMA est exclamationis species, quæ ad finem rei narratæ & explicatæ addi solet: ut cum Virgilius exposuisset omnes causas, quibus Juno Romanos persequeretur, tandem exclamat, Tristæ molis erat Romanam condere gentem! Æneid.

81. Quid est Revocatio Sui ipsius?

REVOCATIO SUI IPSIUS est, quando revocatur quippiam; & est ardentioris sermonis veluti refrigeratio.

82. Quotuplex est?

Duplex est: { Epanorthosis, aut Apophiopefis.

83. *Quid est Epanorthosis?*

EPANORTHOSIS est, quando antecedens aliquid corrigendo revocatur: ut, Ter. Heant. *Filium unicum adolescentulum habeo; ab! quid dixi? habere me: imo habui, Chreme: nunc habeam necne, incertum est.*

86. *Quid est Apostrophe?*

APOSIOPEESIS est, quâ sententiæ inchoatæ cursus revocatur, partem aliquam, quæ tamen intelligatur, reticendo: ut, Ter. Eun.

Ego te, fuscifer, si vivo.

C A P. XVII.

Quid est Apostrophe?

APOSTROPHE est quando oratio ad alienam personam convertitur, quam instituta oratio requirit: ut, Metam. 1.

— *Dii cæptis (nam vos mutastis & illas)*

87. *Quot modis fieri solet Apostrophe?*

1. Ad Deum: ut, *fit misericordia tua, Jehovah, super nos, quemadmodum speramus in te.*
2. Ad Angelos bonos; ut, *Vos, sanctissimi Angeli, testes volo meæ innocentia.*
3. Ad Angelos malos: ut, *Sanguis Jesu Christi nos purgat ab omni peccato: quid ergo tibi vis, Satan, quando contrarium mihi insusurras?*
4. Ad Adversarios; ut, *Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?*
5. Ad ipsum Oratorem; ut, *quid perturbaris anima mea? quin te convertis ad Deum, inq; sinum ejus tuam exoneris sollicitudinem.*
6. Ad Auditores præsentis; ut, *Te nunc appello, P. Scipio, te Metelle.*
7. Ad absentes; ut, *De rebus tuis gestis, M. Marcella, nulla unquam conticescet ætas.*
8. Ad mortuos; ut, *Sic est, Audisores, Facundia ad omnia utilis. Provoca ad te, Cicero, Eloquentiæ parens.*
9. Ad bestias; ut, *Vos adeste, Ciconiæ, & ingratitude hominum redarguite.*
10. Ad

Apostrophe fit variis modis.

94. Quid est Aporia ?

APORIA est deliberatio nociscum, ut, Virg. *Æn.* 4.

En quid agam ? rursusne procos irrita priores

Experiar ? Nomadumq; petam connubia supplex, &c.]

Tandem responsio addubitationis sequitur :

Quin morere, ut merita es, ferroque avertere dolorem.

95. Quid est Anacœnosis ?

ANACŒNOSIS est deliberatio cum aliis, ut, Cic.

pro *Quin.* *Quin denique ? quid cense tis ? cedo si vos in eo loco essentis, quid aliud fecissetis ?*

96. Quid est Occupatio ?

OCCUPATIO est, cum alieni consilii interrogationem occupamus, eique responsionem subjicimus.

Hæc $\left\{ \begin{array}{l} \text{à priore parte Prolepsis} \\ \text{sive } \textit{ὑποπόσιν} \\ \text{à posteriore parte Prosa-} \\ \text{podosis } \textit{ὑποπόσιν} \end{array} \right\}$ dicitur.

ὑποπόσιν objectionem proponit : *cujus signa ferè sunt, Et si, licet, quanquam, dicat aliquis, quærat aliquis, miretur aliquis, at inquis, at inquit, aliquis, &c.*

ὑποπόσιν objectioni respondet : *cujus signa fere sunt, Tamen, ac inquam ego, respondeo hunc in modum, his talem comparatam volo responsionem, &c.*

N. B. Prolepsis ferè Prosopopœiam conjunctam habet ;

Ideoque alias $\left\{ \begin{array}{l} \text{obliqua,} \\ \text{directa} \end{array} \right\}$ est.

OBLIQUA est, quæ imperfectam solummodo Prosopopœiam adjunctam habet ; ut, Cic. pro *Amer.* *Credo ego vos (Judices !) mirari quid sit, quod cum tot summi Oratores hominesq; nobilissimi sedcant, ego potissimum surrexerim, &c.*

Tandem responsio subjungitur.

Quæ me igitur res præter cæteras impulsit, ut causam Sexti Roscii reciperem ?

DIRECTA est, quæ plenam habet Prosopopœiam :
Cic.

Cic. pro Cælio. Dicit aliquis, hæc igitur est tua disciplina? Sic tu institutis adolescentes?

C A P. XIX.

97. Quid est *Epitrope*?

EPITROPE est, cum facti cujuspiam licentia condonatur.

98. *Epitrope* quotuplex est?

Epitrope duplex est: } *Seria*,
 } *Ironica*.

Seria pro Flacco. Tribuo Græcis literas, do multarum artium disciplinam, non adimo sermonis leporem, ingeniorum acumen, dicendi copiam: denique etiam si qua sibi alia fumant, non repugno; testimoniorum religionem & fidem nunquam ista natio coluit.

Ironica: ut, ---neque te teneo, neque dicta refello.

I, sequere Italiam ventis: pete regna per undas.

99. Quid est *Synchoresis*?

SYNCHORESIS est, cum dictum aliquod, aut argumentum condonatur: ut, Sit sacrilegus, sit fur, sit flagitiorum omnium vitiorumque princeps; - at est bonus Imperator.

C A P. XX.

Hactenus de Elocutione, primâ Rhetorices parte, in Tropis & Figuris expositâ.

100. Quid est *Pronunciatio*?

PRONUNCIATIO est externa exornatio Orationis.

Quare dicitur *Externa*?

Externa dicitur ad differentiam Elocutionis, quæ est interna exornatio Orationis.

101. Quot sunt *Pronunciationis* Partes?

Pronunciationis partes } *Vox*, seu *Prolatio*.
 } *Gestus*, sive *Actio*.
duz sunt:

De *Prolatione* Canones.

I. Ora-

I. *Oratio non eodem tenore, sed gratâ vocis varietate proferenda.* Perpetua enim ^{proverbia} turpis & ingrata est.

II. *No fit vox gravissima neve acutissima.* Nam submisso illo murmure debilitatur omnis intentio: contra autem, omnia clamose dicere, insanum est: Et quod majus incitiae fuerit Argumentum, quam clamore applausum quærere velle; quales verius *Clamatores* dixeris quàm *Oratores*. *Cicero* eos claudis esse similes dicebat: nempe, quia ut hi ob imbecillitatem suam ad equum confugiunt; ita isti in voce *Stentoreâ* tanquam in jumento, fiduciam omnem apud imperitiores ponunt. Atqui, ut bene olim dictum fuit, cognoscitur *Orator* ^{in ex râs quâs, alia in râs quâs;} non ex voce, sed ex mente. *Voss.*

III. *Singula cujusque Dictiohis Syllabæ, præsertim extrema, distinctè & clare proferantur.*

Quia terminationis occultatio occultat serè sensum sententiæ; hic tamen supina Discentium (ut non dicam Docentium) negligentia in Scholis nonnullis nimium peccator.

IV. *Emphatica, aliaque præcipuæ notæ verba, præsertim Antitheta seu invicem respondentia, paulo altioris vocis & tonum & sonum requirunt: ut,*

An lingua & ingenio potius aditus ad civitatem potuit, manu & virtute non potuit? Hic verba emphatica, linguâ & manu, ingenio & virtute invicem respondent: ideòque clariori voce proferenda sunt.

V. *Vox quantum ad Orationis partes;*

1. *In exordiis, submissa ac verecunda.*

2. *In narratione, simplex & aperta, familiari colloquio similis.*

3. *In positione, tardior & clarior,*

4. In Confirmatione sit varia, nempe in
- explicando, recta & media inter acutam & gravem.
 probando, gravis, agilis, & acris.
 amplificando, contenta, fortis, & penetrans.
5. In confutatione, sit vehementior & severior, & si efferenda sit Ironia, jocosa.
6. In epologo, excitata, quasi parata Victoria.

VI. Ratione Affectuum, sit Vex

1. In miseratione, flexibilis, plena, interrupta, flebilis.
2. In iracundia, acuta, incitata, crebro interrupta, nutans, vacillans, & proferens verba tertolata.
3. In metu & verecundia, contracta, demissa, hæsitans, & abjecta.
4. In voluptate, lenis, tenera, effusa, hilarata, remissa.
5. In dolore sine commiseratione, gravis & obducta sono, & pressu imo.
6. In dolore cum commiseratione, tristis, blanda, & submissa.

- In
- blandiendo,
 fatendo,
 satisfaciendo,
 rogando,
 suadendo,
- lenis & submissa.
8. In
- monendo,
 promittendo,
- gravis ac fortis.
9. In consolando tristis, blanda, & submissa.
10. In laudando, gratiarum actione, & similibus, lata, magnifica, & sublimis.

De gestu Regula.

Quæ sunt de Gestu

Totius Corporis,
 Singularum partium.

Totius Corporis.

- I. *Corpus inter perorandum sit secundum naturam erectum & elevatum.*
 II. *Corpus moderate moveatur* : ne sit immobile instar trunci, aut agitetur instar rami à ventis impulsus.

Singularum Partium.

- III. *Caput erigatur in causa bona, demittatur modice ad significandum modestiam, verecundiam, & humilitatem* : cætera sit erectum secundum naturam.
 IV. *Oculi aperti significant favorem, immoti & blandi fiduciam, immoti & rigidi vehementiam, conniventes dissimulationem, expectationem, & admirationem.*
 V. *Cervice utendum erecta, non tamen rigida.*
 VI. *Humeri non alleventur nimis, aut contrahantur.*
 VII. *Brachia modice projiciantur, & dextrum potius quàm sinistrum faciat gestum.*
 VIII. *Manus optimè à sinistro incipiat latere, ac dextro deponitur.*
 IX. *Pectus feriatur, & Femur in affectibus vehementioribus.*

In *Pedibus* observetur { Status,
 Incessus,

In dextrum aut levum latus vacillare, alternis pedibus insistendo, ridiculum est. *Supplatio* tamen *pedis* in contentionibus, & incipiendis & finiendis est opportuna.

Incessus

Incessus permissus est Oratori, sed rarus, & tantum in causis publicis, ubi suggestum amplum & spatiosum est : discursare autem ineptissimum.

Atque hæc de Gestu Corporis sufficiat monuisse : reliqua, quæ ad actionem pertinent, exercitationi relinquemus ; cui plus hoc agendi artificium debet quam Præceptis.

FINIS.

Δόξα τῷ Θεῷ

A P P E N D I X.

D E

FIGURIS SECUNDARIIS.

Primariis Dictionis sententiæ Figuris (ὅτι ἐν ἀποδείξει
μῆτις) adjiciantur totidem in
utroque secundariae.

Figurae Dictionis octo:

1. <i>Ellipsis</i> ,	5. <i>Hyperbaton</i> ,
2. <i>Pleonasmus</i> ,	6. <i>Zeugma</i> ,
3. <i>Asyndeton</i> ,	7. <i>Antithesis</i> ,
4. <i>Polyssyndeton</i> ,	8. <i>Gracismus</i> .

Quest. 1. *Quid est Ellipsis?*

ELLIPSIS est, quando Verbum aliquod in constructione necessarium omittitur, ad exprimendum Affectum. Ita *Admirationem* præ se fert imperfecta illa Veneris locutio, *Æn.* 1. *Sed vos qui tandem?* Ubi omittitur [*estis*] Et illa Pamphili, indignationem; *Ter. Act.* 1. *Scen.* 5. *Tantumne rem tam negligenter agier?* Ubi deest [*deceat*].

Quid est Pleonasmus?

PLEONASMUS est, quando verbum aliquod in oratione redundat.

N. B. Indicat autem, cum *Emphasi*, *vehementiam*, aut *certitudinem*; ut, *Ubi gentium?* Hisce oculis vidi. *Sensui talem Emphasin non habet, otiosus est & vitiosus.*

3. *Quid est Asyndeton?*

ASYNDETON est, quando in vocabulorum congerie omittitur *Conjunctio copulativa*, ob celeritatem & acrimoniam; ut, *Tot res repente circumvallant, unde emergi non potest; vis, egestas, injustitia, solitudo, infamia.* Ubi singulae voces asyndetae sunt *emphaticae*.

4. *Quid*

4. Quid est Polysyndeton ?

POLYSYNDETON est, quando Conjunctiones, ob orationis gravitatem, neque etiam sine emphasi, redundant : ut Liv. lib. 8. Dec. 3. *El fortis, & vinum, & epula, & scorta, & balnea, corpora atque animos enervant.*

5. Quid est Hyperbaton ?

HYPERBATON est verborum à recto constructionis ordine, in aliam concinniore, elegantiae & varietatis ergo, transpositio : ut, in primâ primæ orationis sententiâ. *Quæ res incivitate dua plurimum possunt, eæ contra nos ambæ faciunt in hoc tempore, summa gratia & eloquentia ; quarum alteram (C. Aquilli !) vereor, alteram metuo : eloquentia Q. Hortensii, ne me dicendo impediât, nonnihil commoveor ; gratia S. Nevii, ne P. Quinctio noceat, id vero non mediocriter pertimesco.* Naturalis enim ordo longè diversus est : *Gratia & eloquentia summa, quæ duæ res possunt plurimum in civitate, ambæ eæ faciunt contra nos in hoc tempore ; quarum vereor alteram, (C. Aquilli !) metuo alteram ; commoveor nonnihil, ne eloquentia Q. Hortensii impediât me dicendo : pertimesco vero id non mediocriter, ne gratia S. Nevii noceat P. Quinctio.* Quam hic ordo absonus, quam ingratus foret !

6. Quid est Zeugma ?

ZEUGMA est, cum Verbum aliquod, aut Adjectivum, semel in sententiâ expressum, ad plura diverforum Generum, Numerorum, aut Personarum, supposita refertur, cum quorum proximiori concordat : ut, *Vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia.*

Protozeugma ; cum vox illa communis exprimitur in principio : ut,

Sunt nobis mitia poma,
Castaneæ molles, & pressi copia lactis.

Mesozeugma ; cum in medio : ut,

Semper bonos, nomenque tuum, laudesque manebunt.

Est autem
triplex.

[*Hypozeuigma*; cum in fine: ut, Ovid.

Non Venus & vinum sublimia pectora fregit.

7. *Quid est Antithesis?*

ANTITHESIS est, cum Opposita (seu Antitheta) in oratione invicem respondent: ut, *Obsequium amicos, Veritas odium parit.*

8. *Quid est Græcismus?*

GRÆCISMUS [sive Hellenismus] est, quando constructio Græcæ linguæ propria in sermone Latino usurpatur: ut, *Canum degeneres caudam sub alvum reflectunt. Nigra lanarum nullum colorem bibunt.* Sic Græci; Isocr. *Αἰσίων γὰρ τὰς μὲν ὑποκίτ, ἡρωικὰς τὰ μὲν τῶν ἑσπερίων, τὰς δ' αὖτις μυστικὰς τὰς σκεδὰς τῶν ὑπὸν.*

His addantur,

HYSTEROLOGIA [sive Hysteron-Proteron] cum in oratione, quod naturæ ordine præcedit, sequitur: ut, Virg.

Postquam alios tetigit fluctus, & ad æquora venit.

ANTIPTOSIS est, cum Casus pro Casu ponitur: ut, *Urbem quam statuo, vestra est*; pro *Urbs*.

HYPALLAGE est, cum duæ dictiones commutant Casus: ut, *Dare classibus Austros*; pro *dare classes Austris*.

[*Figure Sententiæ decem:*

1. *Parrhesia*
2. *Erotesis*,
3. *Parentthesis*,
4. *Paratthesis*,
5. *Periphrasis*,

6. *Synonymia*,
7. *Hypotyposis*,
8. *Præmunio*,
9. *Transitio*,
10. *Reversio*.

Quæst.

Quæst. 1. Quid est Parrhesia?

PARRHESIA est, cum rem invidiosam, aut odiosam libere eloquimur apud eos, quos vereri debemus. Et est duplex: vel quâ crimen nobis intentatum confidentur fatemur & defendimus, vel quâ aliis crimina audacter objectamus & reprehendimus.

2. Quid est Erotesis?

EROTESIS est locutio, quâ aut

1. Siscitatur; ut,

_____cium pecus? an Melibari!

2. Instamus; ut,

Quousque tandem, Catilina, abutere patientia nostra?

3. Contrarium vehementer enunciamus: Interrogatio enim affirmativa vehementer negat; negativa vehementer affirmat.

3. Quid est Parenthesis?

PARENTHESIS est sententia sententiæ partibus commode inserta; sed nec cum priori, nec cum posteriori coherens. De quâ quæ notentur Regulæ.

1. Nec longa, nec frequens sit: quia hiulcam reddit orationem & obscuram.

2. Parenthesis Parenthesi raro inseratur

4. Quid est Parathesis?

PARATHESIS est, quando declarationis & distinctionis gratiâ, nomen nomini in eodem Casu opponitur: ut, *Lupum* [piscem] non vidit Italia.

5. Quid est Periphrasis?

PERIPHRAISIS est rei, quæ verbo uno dici potest, per plura explicatio.

N. B. Hæc quatuor præcipue modis fit:

1. Cum Patria, Sella, aut Facinus proprii nominis loco ponitur: ut *Vomusinus* poeta, pro *Horatio*; *Sulmonensis* vates, pro *Ovidio*; *Peripateticæ* Scholæ Princeps, pro *Aristotele*; *Stoicæ* familiæ pater, pro *Zenone*; *Eversor* Carthaginis, pro *Scipione*; *Trojanæ* belli scriptor, pro *Homero*;

Stephanus; *Ο τῶν ὑποτύπων ἐκταγμένος*, *Hermogenes rhetor*;
Ἀσκήσας δὲ τὴν ῥητορικὴν αἰσῶν, *Achilles Statius*.

2. Etymologia, cum videlicet nominis rationem explicamus: ut, *Aliena hereditates captator*, pro *Hereditipeta*; *Vir sapientiae studiosus*, pro *Philosopho*; *Veri Dei cultor*, pro *Christiano*.
3. Notatione, cum notis ac signis quibusdam accidentium rem quampiam depingimus; ut, *Caput uno scalpit digito*, pro *molli*. *Cubito se emungit*, pro *Salsamentario*.
4. Finitione: ut, *Ars ornate dicendi*, pro *Rhetorica*. *Legum ac civium libertatis Oppressor*, pro *Tyranno*.

6. *Quid est Synonymia?*

SYNONYMIA [sive Pallilogia] est congeries Synonymorum: ut, *Virg. Aen.*

*Quem si fata virum servant, si vespitur aura
 Aetherea, nec adhuc crudelibus occupat umbris,
 Non metus* —

7. *Quid est Hypotyposis?*

HYPOTYPOSIS est, cum res tota ita particulatim & ordine exprimitur, ut coram videri videatur.

8. *Quid est Præmunition?*

PRÆMUNITIO [sive præparatio] est, quando adversus eorum, qui dicturi sumus, reprehensionem, nos præmunimus, rationem aliquam aut causam prætendentes.

9. *Quid est Transitus?*

TRANSITIO est, quâ connectantur partes orationis.

Duplex est.

1. Perfecta; qua dicitur & quid dictum sit, & quid dicendum: ut, *Virg. Georg.* 2.

*Hactenus arborum cultus, Et sidera caeli,
 Nunc te, Bacche, canam, &c.*

2. Imper-

2. Imperfecta : quâ aut quid dictum, aut quid dicendum sit, dicitur : ut Sallust. in Jugurth. *De Africa & ejus incolis ad necessitudinem rei satis dictum.*

Fit octo modis.

- I. Ab æquali : ut, *At hæc erant jucundissima, nec minus voluptatis attulerunt illa.*
- II. Ab inæquali : ut, *Sed hæc utcumque ignoscenda, quis ferat ? audistis gravissima. sed audietis graviora.*
- III. A simili : ut, *Hæc perfida designavit, cujus generis sunt & illa, quæ Romæ patrasse dicitur.*
- IV. A contrario : ut, *Sed hæc juvenis peccavit, nunc senis virtutes audietis.*
- V. A diverso : ut, *De moribus habet, nunc de doctrina reliquum est ut dicamus.*
- VI. Quasi per occupationem : ut, *Jam ad reliqua properabimus, si prius illud unum adjecerimus.*
- VII. Per reprehensionem : ut, *Quid his immoror ? ad id, quod est hujus causæ caput, festinet oratio.*
- VIII. A consequentibus, sive à relativis : ut, *Habes quid in illam contulerim beneficiorum, nunc quam gratiam mihi retulerit, audi.*

10. Quid est Rejectio ?

REJECTIO est, cum aliquid aut in alium locum, aut in aliud tempus rejicimus : aut omnino à causâ & oratione nostrâ removemus : ut, *Sed de Lucullo alio dicam loco ; & ita dicam, ut neque vera laus ei detracta oratione mea, neque falsa afficta esse videatur.*

De his rebus alio tempore dicetur.

N. B. Scitum est causam in tempora conferre, est afferre plura, si cupias, non queas.

Omnia feré hujus Artis Vocabula (ut & aliarum) origine Græca sunt. Horum igitur natales indigitare, Etymologiæque rationem, in Juniorum gratiam, explicare, & hoc in loco subjicere visum est.

Πρὸς τὸ ὀρθῶς διδάσκειν δεῖ πρῶτον ἐξετάζειν τὰ ὀνόματα.

RHETORICA [subintellige *Ars* vel *facultas*] *Ῥητορικὴ* (scil. τέχνη) a *ῥέω* dico; quia est ars ornate dicendi. *Ῥῆμα* autem hoc modo formatur: (*ῥέω* dico est inusitatum) Futurum, *ῥέω*. *Ῥήσω* dicam; unde deducitur Præsens novum *ῥέω* dico, καὶ ἀδαιγέσιν. *ῥέω* (sicut *ῥέω* ab *fit ῥέω*) Futurum *ῥέω* Præter. *ῥήκα*, Attice *ῥήκα*, (ut *ῥήκα* pro *ῥήκα*) Præt. Pass. *ῥήμαι*, *ῥήμαι* *ῥήται*. Unde *ῥήμαι* *ῥήται* & *ῥήται*.

Tropus *τρέπω* a Præt. Med. *τέτραπα*, quod a *τρέπω* muto, immuto: est enim *ἀλλοτρίαν ἐκτροπήν* deflexio à communi usu, & propriâ significatione. Cic. lib de clar. Orat. Ornari orationem Græci putant, si verborum immutationibus utantur; quas appellant *τροπῆς*: & sententiarum, orationisque formis, quas vocant *σχήματα*.

Catachresis, *καταχρησις*, *abusio*; a *καταχρησάμενος* abutor, quia alienis abutimur, cum propria deficiunt: a *χρησμός*. Præ. *κέρημαι*, *κέρημαι*, &c. unde *κέρημαι*, & cum Præp. *κατὰ* (contrarium significante) Hy-

καταχρησις.

Hyperbole, ὑπερβολή, *superlatio* : ab ὑπερβαλλόν, *supero*, quia alicujus augendi, minuendive causā superat veritatem.

Auxesis, αὐξήσις, *augmentum, incrementum* : ab αὐξάνω, *augeo*, (pro quo in usu est αὐξάω *amplifico*) quia amplificando rem auget.

Meiosis, μείωσις, *imminutio, extenuatio*, ἐλάττωσις, ἀμεινύνω, *minuo, minorem reddo* : ex comparativo μειον, ut Synonymum ἐλάττω ex ἐλάττωτον.

Tapeinosis, ταπεινότης, *humiliatio, submissio* : ἀ ταπεινός, *humilem reddo, submitto*, quia hac Figura rei magnitudo & dignitas verbis minuitur.

Metalepsis, μεταλεψίς, *transumptio*, ἀπὸ τοῦ μεταλαμβάνω, quod inter alia significat *transumo*. Varie sumitur. Apud Rhetores, est status quidam, nempe controversia quædam judicium præcedens : ita dicitur, quia à iudice in iudicem, ab accusatore in accusatorem, à tempore in tempus, à loco in locum, vel deniq; cùm negatur agendum hac lege, hæc pœnà ob hoc crimen. Voss. c. 10.

Μεταλεψίς, apud Poetas est, cum nomina ejusdem significationis inter sese permutantur : ut, οὐμ, ἰατρίη (*pupilla*) ponitur pro *puella* : quoniam ἰατρίη etiam illa duo significat. Quintil. l. 8, c. 5. Superest ex iis, quæ aliter significant, μεταλεψίς, i. e. transumptio, quæ ex alio in aliud velut vivam præstat, Tropus & rarissimus & maxime improprius. Est enim hæc in Metalepsi natura, ut inter id quod transfertur, sit medius quidam gradus, nihil ipse significans, sed præbens transitum ; quem Tropum magis affectamus, ut habere videamur, quam ut ullo in loco desideremus. Itaque hæc Metalepsis est in unâ voce continuatio Tropi per successionem significationum : sicut Allegoria est continuatio Troporum in diversis dictionibus, & hæc aliquando confunduntur. Ideo Eustathius μεταλεψίς alicubi exponit

nit Ἀλληγορίαν, & Μεταφωρίαν est & Allegorice significare.

Μεταφοράς apud Grammaticos, quæ alio nomine vocatur, cujus est usus in constructione, cum casus, qui præcedit, suam ἀκρίβειαν non servat, sed in alium μετατρέπεται, aut μεταλλάσσεται. Cujus Schematis exempla vide apud Eustath. pag. 102.

Ἀντιθέσις. Perfect. Ἀντιθέσις (Attice εἰσαγωγή) ἀντιθέσις &c. inde ἀντίθεσις, & cum Præp. μετά, Μεταφωρίσις.

Allegoria, ἀλληγορία inversio permutatio, cum aliud verbis, aliud sensu proponitur: ab ἄλλο & ἄγορεύω dico: ἄλλο γὰρ ἄγορεύω, ἄλλο ὃ νοεῖ. Continet illa plures translationes & continuas, ideoque perpetua Metaphora dicta est: ut Har. lib. 1. Od. 14.

O Navis, referent in mare te novi
Fluctus: O quid agis? fortiter occupa
Portum, &c.

In quâ Navem pro Republica, Fluctuam tempestates pro bellis Civilibus, Portum pro Pace & Concordia intelligi voluit.

Metonymia, μετωνυμία, transnominatio—à Præpositione μετά & ὄνομα nomen. A Fabio exponitur nominis pro nomine positio; cujus vis (inquit) pro eo quod dicitur, causam, propter quam dicitur, ponere.

Ironia, εἰρωνεία, simulatio, irrisio; ab εἶρω dico, unde εἶρων simulator, qui aliter dicet ac sentit: ex quo εἰρωνεία accipi solet pro dissimulatione, quâ aliter sentimus, aliter loquimur.

Paraleipsis, παραλειψίς, præteritio: à παραλείπειν prætermitto, omitto, relinquo. Ea utimur, quia res notæ, aut parvæ sunt, aut quia ingratae futuræ existimantur. Eadem & Παραστροφή dicitur.

Apophæsis, ἀποφάσις, negatio: ab ἀντιγράφω, nego.

Metaphora, μεταφορά translatio : à μεταφέρει transfero.

Synecdoche, σύνεχθις, comprehensio : à σύνεχθαι comprehendo, vel una excipio ; quia est Tropus quo ex uno plura intelligimus, parte totum, specie genus, precedentibus sequentia, vel contra, Quin. lib. 8. cap. 6.

At Grammaticis σύνεχθις vocatur, cum nomen aut verbum universale restringitur ad partem, vel aliquid saltem speciale, quod per Accusativum effertur : ut, rubet capillos. Synecdochen autem appellant, quia particulare comprehenditur ab universali. Alii malunt vocare πρόθεσις Prepositio- nis secundum, ut apud Græcos intelligi solet *Yoss. Part. Orat. lib. 4. cap. 6.*

Rhythmus, ῥυθμός numerus, qualis est in Musica *ῥυθμός* ab Hesychio exponitur *ῥυθμός, μέτρον τῆς μουσικῆς*. Suid. *ῥυθμός, ἀκρόασις, τῆς μουσικῆς*. *ῥυθμός, ἀκρόασις*

1. Est ordo motionis.
2. Numerus Musicus, qui certo temporum spatio constat.
3. Numerus Oratorius.
4. Numerus Poeticus, præcipue certa in versibus homœoptotis mensura, *ὅταν τῷ ῥυθμῷ ἡμετέριον ὅσον εὐσμός, ἢ τροπὴ τῷ σ. ως ὁ ῥυθμός ἢ ἐν τῷ ἔργῳ, τὸ ἑκάστῳ, εὐσμός, ἢ ἀφαιρέσει τῷ εἰ ἢ τρισὶ ῥυθμοῖς, ut significetur æquabilis tractus, Etym pag. 706. 13.*

Metrum, μέτρον, mensura, modus, deinde carmen ex mensuris certorum pedum constans, *ἀπὸ τῷ μέτρῳ τὸ μέτρον, ἢ ἁριθμὸν γίνεταί μέτρον, ἢ ἀμφελά τῷ μέτρῳ, sicut a φέρω φέρτρον, & à δερν δερτρει* Etym. 541. 46.

Metaplasms, μεταπλασμός, transformatio, à μεταλλάττει transformo, transmittito, transfiguro.

Synakēpha, συνακίφθις, vocalium commixtio, unio duarum syllabarum, quantum ad vocales, in unum : a verbo συνακίφω co-ungo, simul ungo ; Metapho- rice

ricē pro commisceo, confundo, in unum contraho: sic dicunt, το α β γ δ ε ζς η θ συναισθηται, i. e. κινηται.

Ecthlipsis, ἐκθλιψις, *eliso, extritio*: a verbo ἐκθιλω, *extero, elido, excludo*.

Prosthesis, προσθεσις, *appositio*: à προστιδामी, *appono*.

Aphæresis, ἀφαίρεσις, *ablatio*: ab ἀφαιρῶμαι, *aufero*.

Epenthesis, ἐπιθεσις, *interpositio*: ab ἐπιτίθημι, *interpono*. ποιεῖν αὐτῷ.

Syncope, σύνκοπη, *conciso*: a συγκοπιω, *concido*.

Paragoge, παραγωγή, *productio, a παραγω, produco*: Tryphon παραγωγιστὴς vocat.

Apocope, ἀποκοπή, *abscisso*: ab ἀποκόβω, *abscindo*.

Diaeresis, διαίρεσις, a διαίρω, *divido*.

Synæresis, συναίρεσις, *contractio*: à συναίρειν in unum contraho; dicitur etiam ἐπισυναίρεσις *collitura*, ab ἐπὶ ad, & συναίρειν *collino, commisceo*.

Tmesis, τμήσις, *sectio, divisio*: a τέμνω *feco*; Pr. Pass. τμήσις-οὐκ-ἔστιν, unde τμήσις, τμήσις τμητός.

Metathesis, μεταθεσις, *transpositio*: a μετά & τίθημι, *pono*.

Antithesis, ἀντιθεσις, ab ἀντί & τίθημι.

Diastole, διαστολή, *extensio, diductio, dilatatio*: figura, qua syllaba contra naturam extenditur, proferturque ore διευταλμένη, *diducto, & dilatato*, cum tamen sit pronuncianda συντολμένη, i. e. *contracta*: à στεῖλα, Præter. M. ἑστολα, unde cum Præp. διὰ, *diastolê*. Aliter vocatur ἐκτασις, i. e. *extensio*.

Systole, συστολή, *correptio*: cui opponitur διαστολή a Præter. M. ἑστολα.

Epizeuxis, ἐπιζεύξις, *adjunctio*: ab ἐπιζεύγω, *conjungo, desuper innecto*.

Anadiplosis, ἀναδιπλασις, *reduplicatio*: à Præp. ἀνα & διπλασιάζω, *duplico*.

Climax,

Climax, *κλίμαξ*, gradatio: *εὐὰ τὸ καίον*, Perfect. pass. *κλιμακίσθαι*, unde *κλιμακίς*.

Anaphora, *ἀναφορά*, relatio: ab *ἀναφύω*, *refero*.

Epistrophe, *ἐπιστροφή*, conversio: ab *ἐπι* & *στρέφω*, *verto*.

Symploce, *συμπλοκή*, complexio, complicatio: à *συνπλέω*, *complico*, *connecto*.

Epanalepsis, *ἐπαναληψίς*, resumptio: verbum decomp. ab *ἐπι*, *ἀνὰ* & *λαμβάνω*. Perf. Pass. *ἐπαναληψάμενος*, *ἀναλίσσεται*. Inde *ἀνάληψις*, & in compositione cum Præp. *ἀνὰ* *πάλιν*.

Epistodos, *ἐπιστόδος*, regressio: cum per eadem recurrimus, verba inverso ordine relegentes: ab *ἐπι* & *στόδομαι*, quod ab *στό* & *δομαι*.

Paronomasia, *παρωνομασία*, adnominatio: a Præp. *παρὰ* & *νόμας*, *nomen*.

Polypeton, *πολυπύκνωση*, variatio Casuum: quod varie *ἀνὰ*, i. e. *cadens*: multitudo Casuum varietate distincta.

Logismus, *λογισμός*, à *λογίζομαι*, Præt. *ἀναλογίζομαι*.

Ecphonefis, *ἐκφώνησις*, exclamatio: *ἐκ* τὸ *ἐκφώνω*.

Epiphonema, *ἐπιφώνημα*, acclamatio: ab *ἐπι* & *φωνέω*, *acclamo*.

Epanorthosis, *ἐπανόρθωσις*, correctio: ab *ἐπι* & *ὀρθόω*, *corrigo*.

Apophorefis, *ἀποφωρισίς*, reticentia: ab *ἀπο* & *φωρίζω*, *obscuro*.

Apostrophe, *ἀποστροφή*, aversio: ab *ἀπο* & *στρέφω*.

Protopopceia, *προτοπωπεία*, fictio personæ: à *πρωτοπύω*, *persona*, & *αἶμα*.

Aporia, *ἀπορία*, addubitatio: *ἀπο* τὸ *ἀπορίω*, Fut. *ἀπορήσω*, *ἀπορίωμαι*, *ambigo*, *dubito*, *hæreo animo*, *pendeo*.

Anacoenosis, *ἀνακοινωνίς*, communicatio: ab *ἀνὰ* & *κοινωνέω*, *communico*.

Prolepsis, προλήψις, *occupatio, anticipatio* : a προ & λαμβάνω. **Præter**, πέραν, *&c.* unde **Præter** cum **Præter**, πέραν.

Prosopodosis, προσοπίσσις, *redditis* : a προσοπίσσω, *reddo, insuper do, addo*.

Hypophora, ὑποφορά, *objectio* : ab ὑποφύω *objicio*.

Anthypophora, ἀντιπροφορά, *subiectio* : Quint. 1. 9. ab ἀντιπροφορά, *per sermonis exceptum obijcio, tacite adversarii objectionibus occorro*.

Epitrope, ἐπιτροπή, *permissio* : ab ἐπιτρέπω *permitto, concedo*.

Synchoresis, συγχόρησις, *concessio* : a συγχόρη *concedo*.

Ellipsis, ἔλλειψις, *defectus* : ab ἔλλω *deficio*.

Pleonasmus, πλεονασμός, *redundantia* : a πλεονάζω *redundo*.

Asyndeton, ἀσύνδετον, *inconjunctum* : vocatur ἀσύνδετον *diffolutum* : oratio, in qua omittuntur copulativæ particulae : ut *veni, vidi, vici* : ab ἀσύνδετος *privativa particula*, & σύνδεσθαι *colligatus*, a σύν *ligo*.

Polyndeton, πολύνδετον, *vario & multipliciter conjunctum* : a πολύ & σύνδεσθαι.

Hyberbaton, ὑπερβατόν, *transgressio* : ab ὑπερβαίνω *transgredior*.

Zeugma, ζεύγμα, *junctura, junctio* : a ζεύγω, *jun-go*.

Antithesis, ἀντίθεσις, *oppositio* : vel ἀντίθετον, *oppositum* : ab ἀντί i. e. *contra*, & θέσις *positio*, a τίθημι.

Græcismus, γραικισμός, *imitatio Græcorum* : Γραικός *Græcus*, Rex quidam a quo Græcia appellatur, v. Plin. l. 4. c. 7. Steph. Byz. Γραικός δὲ Θεσσαλὸς ἄρχων, ὃν οἱ Ἕλληνας οὐκ ἔγνωσαν. Eadem Figura dicitur

Hellenismus, ἑλληνισμός, *Græcorum imitatio* : ab ἑλληνιστής, *Hellen, Deucalionis filius*, a quo Græci dicantur ἑλληνιστὴς *Græci loquar*.

Hystorologia, ὑστέρωσις, cum posterius dicitur quod
ordine prius. Aliter dicitur ὑστέρωσις ἀντιπρόσθετος, & ἀντι-
πρόσθετος, ab ὑστέρωσις & ἀντιπρόσθετος.

Antiptosis, ἀντιπρόσθετος, casus pro casu positus: ab ἀντι-
πρόσθετος, & ἀντιπρόσθετος casus.

Hypallage, ὑπαλλαγή, immutatio: ab ὑπό & ἀλλάττω
muto.

Parrhesia, παρρησία, licentia, loquendi libertas & an-
dacia: quasi παρρησία a παρ- & ἵστης licentia loquen-
di, qua videlicet omnia dicuntur, etiam quae ta-
cenda, videri possunt. Hinc παρρησιαστέον (ἀντιπροσθε-
τον) libere loqueri. Παρρησιαστέον libere loquendo.

Erotesis, ἐρώτησις, interrogatio: ab ἐρωτάω, interrogo.

Parenthesis, ἀντιπρόσθετος, interpositio: ab ἀντιπρόσθετος, inse-
ro, interjicio.

Parathesis, ἀντιπρόσθετος, appositio: a ἀντιπρόσθετος, appono.

Periphrasis, περιφράσις, circumlocutio, a περιφράσσει, cir-
cumloqueri.

Synonymia, συνωνυμία, nominis communio: Synonyma,
i. e. vocabula idem significantia utiliter coacer-
vantur. In ea fere posterius est exegeticum pri-
oris: a σύν & ὄνομα.

Hypotyposis, ὑποτύπωσις, evidentia, & illustratio,
quando res ita scribendo exprimitur, ut delineari
videatur. Budeus, ab ὑποτύπωσις per Figuram demonstrare,
ὑποτύπωσις.

Praemunitio, προμνηστεύω, preparatio, praestructio: a
προμνηστεύω, preparo, praestruo: & praemolior quippi-
am ad id quod cupio efficere.

Transitio, μετάβασις, a μεταβαίνω transco.

Reiectio, ἀντιπρόσθετος, expulsio: ab ἀντιπρόσθετος fugo, sequor,
expello.

INDEX

I N D E X.

	Quæst.		Quæst.
R		Metonymia quid	18
<i>Ejus pars</i>		{ <i>Efficientis,</i>	19
<i>Hetorica</i> quid	1	{ <i>Materiæ,</i>	21
<i>Elocutio,</i>		{ <i>Effecti,</i>	22
{	2	{ <i>Subiecti,</i>	23
<i>Pronun-</i>		{ <i>Adjuncti.</i>	25
<i>ciatio.</i>		Ironia quid	27
Elocutio quid		quomodo percipitur :	28
Duplex { <i>Tropus,</i>	4	Opposita duplicia :	
{ <i>Figura,</i>		<i>Disparata,</i>	29
Tropus quid	5	<i>Contraria.</i>	
In Tropo duo considerata	6	{ <i>Disparato,</i>	32
Affectiones,		{ <i>Contrario.</i>	33
<i>Genera.</i>		Paraleipsis quid	34
Affectio nis Tropi quatuor		Apophasis quid	35
<i>Catachresis,</i>	7	Metaphora quid	36
{		Synecdoche quid	38
<i>Hyperbole,</i>		{ <i>Membri,</i>	40
{		{ <i>Speciei,</i>	41
<i>Metalepsis,</i>	8	{ <i>Totius,</i>	42
{		{ <i>Integri,</i>	44
<i>Allegoria.</i>	9	{ <i>Generis.</i>	45
Catachresis quid	10	Figura quid	46
Hyperbole quid	11	Duplex, { <i>Dictionis,</i>	47
— <i>quotuplex</i>	12	{ <i>Sententiæ</i>	
Auxesis quid	13	Figura Dictionis quid	48
Meiosis quid	14	<i>Dupl. in</i> { <i>dimensione,</i>	49
Metalepsis quid		<i>sonorum</i> { <i>repetitione</i>	
Allegoria quid	17		
<i>Tropi gene-</i>			
<i>ra quatuor.</i>			
{ <i>Metonymia,</i>			
{ <i>Ironia,</i>			
{ <i>Metaphora,</i>			
{ <i>Synecdoche.</i>			

Figura

INDEX.

	Quæst.		Quæst.
<i>Figura in dimens quid,</i>	50	— quoduplex	76
<i>Numerus } Poeticus,</i>		<i>Logismus quid</i>	77
<i>duplex, } Oratorius.</i>	51	— quoduplex	78
<i>Numerus Poeticus quid,</i>	52	<i>Ecphonesis quid</i>	
<i>Duplex } Rhythmus,</i>		— quot modis fit	79
<i>Metrum.</i>	53	<i>Epiphonema quid</i>	80
<i>Rhythmus quid</i>	54	<i>Revocatio Sui ipsius quid</i>	
<i>Metrum quid</i>	55		81
<i>Metaplasms quid,</i>	ibi d.	— quoduplex	82
<i>Metaplasmi species</i>	56	<i>Epanoribosis quid</i>	83
<i>Tmesis quid</i>	57	<i>Aposiopesis quid</i>	86
<i>Metathesis quid</i>	58	<i>Apostrophe quid</i>	
<i>Antithesis quid</i>	59	— quot modis fit	87
<i>Diastole quid</i>	60	<i>Prosopopæia quid</i>	88
<i>Systole quid</i>	61	— quoduplex	89
<i>Numerus Orator. quid</i>	62	<i>Imperfecta</i>	90
<i>Figura in soni repetitione</i>		<i>Perfecta</i>	91
quoduplex	63	<i>Fig. in Dialogismo quid</i>	92
<i>Epizeuxis</i>	64	— quoduplex	93
— quoduplex	65	<i>Aporia quid</i>	94
<i>Anaciplosis quid</i>	66	<i>Anacænosis quid</i>	95
<i>Climax quid</i>	67	<i>Occupatio quid</i>	96
<i>Anaphora quid</i>	68	<i>Epitrope quid</i>	97
<i>Epistrophe quid</i>	69	<i>Synechorexis quid</i>	98
<i>Symploce quid</i>	70	<i>Pronuncia- } Prola-</i>	
<i>Epanalepsis quid</i>	71	<i>tionis } tio,</i>	100
<i>Epanodos quid</i>	72	<i>partes duæ } Actio.</i>	
<i>Paronomasia quid</i>	73	<i>De Prolatione Canones</i>	
<i>Polyptoton quid</i>	74		Pag. 26
<i>Figura Sententiæ quid</i>	75	<i>De Gestu Regulæ</i>	P. 22

F I N I S.

Lately Printed,

(For the Use of **SCHOOLS**)

ÆSOP'S FABLES, with their MORALS:
in PROSE and VERSE, Gramma-
tically Translated. Illustrated with PICTURES
and EMBLEMS. Together with the *History*
of his LIFE and DEATH. Newly and
Exactly Translated out of the Original Greek,

Philostr. Imagin.

Κορυφαία δὲ τῆ χροῦς ἡ ἀλώπηξ.

THE *English Rudiments* of the LATIN
TONGUE, Explained by *Question*
and *Answer*: Which are so Formed, That a
Child omitting altogether the *Questions*, may
learn only the *Answers*, and be fully Instructed
in the *Rudiments* of the **LATIN TONGUE**.
By W. DUGARD, formerly Master of
Merchant-Tailors-School.

RHETORICES ELEMENTA;
Quæstionibus, et Responsionibus Explicata:
Quæ ita formantur, ut *Quæstionibus* prorsus
omissis, vel neglectis, *Responsiones* solummodò in-
tegram *Rhetorices* Institutionem Tyronibus ex-
hibeant. Per GUIL. DUGARD. In Usum
Scholæ Mercatorum-Scissorum. Danda opera est,
ut post hæc initia, ad incrementa quoque veniatur.
Cypr. lib. 1. Epist. 5.

L O N D O N:

Printed for W. Innes; J. Clarke, in Duck-Lane;
J. Hodges; A. Wilde; And J. Taylor, 1741.